

ምዕራፍ 8

ፈጻሜ ተስፋ

ብእኡ ዝኣምን ዘበለ ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኸረከብ እምበር ከይጠፍእሲ፣ ከምቲ ሙሴኣብ በረኻ ንተመን ዝሰቐሎ፣ ወዲ ሰብ ድማ ኸምኡ ከሰቐል ይግባእ እዩ (ዮሃ. 3፡14-15)

ነቲ ዝተሓርደ በጌዕ ካብ መስቀሉ ነጹልና ክንርእዮ ኣይንኽእልን ኢና። ስለዚ ከኣ መሥዋዕትን መሠውዕን ከቶ ውን ኣይነጻጸሉን እዮም። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብ ኮይኑ ኣብ ዝተገልጸሉ ጊዜ ኣብ ዝምህሮ ዝነበረ ትምህርቲ፡ ወርትግ ብዛዕባ መስቀሉ ይዛረብ ነበረ። ሽሕ'ኳ ደቀ መዛምርቱ ሓድሽ ኮይንዎም እንተተሸገሩ፡ ንሱ ግና ኣብ ዝተፈላለየ ስፍራ ነዚ ክነግሮም ኢና እንምልከት። ነገረ መስቀሉ ምስ ዝርደአና ጥራሕ ኢና ንእግዚኣብሔር ክንፈትዎ እንኽእልን ዕረፍቲ ነፍስና ውን ዝስመዓና። እዚ መስቀል ዓቢይ ናይ ዓወትን ሓድሽ ሕይወትን ምዕራፍ እዩ። ብመስቀሉ እንተ ዘይተሳገርና ምድሪ ተስፋ ክንወርስ ኣይንኽእልን ኢና። ዝኾነ ይኹን ናይ ወንጌል ኣገልግሎት መስቀሉ ማእከል እንተዘይገይሩ ብሥራት ወይ ወንጌል ኣይበሃልን እዩ። ወንጌል፡ “ካብ ቤተልሔም ተበጊሱ፡ ብቀራንዮ ሓሊፉ፡ ናይ ጎልጎታን ትንሳኤን ብሥራት” ዝገልጽ እንተ ዘይኮይኑ ታሪኽ ወይ ሥርዓት ሰብ ደኣ እምበር “ወንጌላዊ ስብከት” ክበሃል ኣይከእልን እዩ ። ኣብ ዘመንና ብዙኅ ኣገልግሎት ስብከተ ወንጌል ብኸምዚ ዓይነት መገድታት ስለ ዘይዕየርን ዘይስፈርን፡ ኃይሊ መስቀሉ(መከራኡ) ክገልጽ ኣይከእልን። ነገር ግን ትንቢተ ነቢያት ኩነ ምሥክርነት ሕጊ እዚ እዩ። ነፍስ ወከፍ ምእመንውን ነዚ ክፈልጥን ክኣምንን ኣለዎ። ወዲ ሰብ ንኸድኅን ፍትሓውነት እግዚኣብሔር ክማላእ ነበሮ። ሕቶ ፍትሓውነቱ ክምለስ፡ ጽድቁ ዝሓተቶ ሠለስተ መስፈሪታት እዮም።

- 1. ኣብ ክንዲ ሰብ ክሕተት ዝኽእል ፍጹም ሰብ
- 2. ብዘይ ኃጢአት ዝርኣ ንጹሕ ሰብ
- 3. ዕዳ ክኸፍል ዝመውት ሰብ

በዚ መዐየሪታት ንደቂ ሰባት ከድኅን ዝኸኣለ ወገን ኣይተረኽበን። እምበኣር ነቶም መዐየሪታት ብዝርዝር ንመልከቶም

ሀ. ፍጹም ሰብ : ንሰብ ክውክል ዝኽእል ሰብ ማለት እዩ። ሞት ናብ ዓለም ዝኣተወ ብሰብ ስለ ዝኾነ ዕዳ ሞት ከፊሉ፡ ነጻ ከውጽኦ ሰብ ኮይኑ ሰባት ዝውክል የድሊ ነበረ። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብ ዝኾነሉ ምኽንያት እዚ እዩ። ናይ ዕብራውያን ጸሓፊ ውን ነቶም ብናይ ሞት ፍርሃት ምሉእ ዕድሚኦም ባራዩ ሽይኖም ዝነበሩ ኸኣ ሓራ ምእንቲ ኸውፅእ ኢሉ እዩ። ከመይ ብሓቂ፡ ንዘርኢ ኣብርሃም እምበር ንመላእኽቲ ከድኅን ኣይመጸን። (ዕብ.2፡15-16) ይብል።

ለ. ንጹሕ ሰብ: ብዘይ ኃጢአት ክርኣ ዝኽእል ባህርይ ዘለዎን ኃጢአት ዘይብሉ ሰብ ማለት እዩ። ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዋላ'ኳ ዘርኢ ኣብርሃም ይኹን ናይ ኣዳም ናይ ዘርኢ ኃጢአት ኣይነበሮን። ንሱ ብዘይ ዘርኢ ሰብኣይ ብመንፈስ ቅዱስ ንጽሕቲ ካብ ዝኾነት ካብ ድንግል ማርያም ዝተወልደ እዩ። ከምኡ ውን ኣብ ዝነበሮ ዘመን ኩሉ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሔርን ሰብን ብዘይ ኃጢአት ዝተመላለሰ ንጹሕ እዩ። ንሱ ውን ካብኻትኩም ብኃጢአት ክረትዓኒ ዝኽእልክ መን ኣሎ፣ (ዮሃ. 8፡46) ብምባል ተዛሪቡ ኣሎ ።

ሐ. ዝመውት ሰብ : ዓስቢ ኃጢአት ሞት ብምጃኑ ደቂ ሰባት ንኸድኅኑ፡ ናይ እግዚኣብሔር ፍርዲ ተቐቢሉ ዝመውት፡ ዕዳ ኃጢአት ዝኸፍል ሰብ የድሊ ነበረ። ኢየሱስ ክርስቶስ ዝሞተ ምእንቲ እዚ እዩ። ቃሉ ውን፡-ስለዚ ኸኣ ክርስቶስ ጐይታ ምዉታንን ሕያዋንን ምእንቲ ክኸውን ኢሉ ሞይቱ ተንሥኣ (ሮሜ.14፡9) ብምባል የረጋግጸልና።

እምበኣር ዝተሓርደ በጊዕ ኣብ ላዕሊ ንዝተሓተተ መዐቀኒታት ብምፍጻም(ብምምላእ)፡ ንደቂ ሰባት ዘደንቑ ውሕስነት ሕይወት ፈጸመሎም። ስለዚ ኸኣ እዮም እዞም ዝስዕቡ መሠረታውያን ነገራት ዚኸተልዎ፡-

፩ በጃና (ቤዛና) እዩ

በጃ፡ ዝብል ቃል ብዕዳ ዝተታሕዘ ወይ ዝተወሰደ ነገር ንምምላስ ዝኸፈል ዋጋ፡ካሕሳ፡መተካእታ፡ ለውጢ..... ወዘተ ዝብል ትርጉም ዘለዎ እዩ። ዝተሓርደ በጊዕ ከኣ ብሕግን ዕዳ ሞትን ንዝተተሓዘና ደቂ ሰባት ብምብጃው፡ ሕቶ ፍትሓውነት እግዚኣብሔር መሊሱ ነጻ ዘውጽኣና እዩ። ኣብ ውሽጢ በጃነት እንርእዮ ዝምድና (ሕውነት) እዩ። ንሱ ኸኣ ዕዳ ንኸኸፍል ዝሕተት ቀረባ ናይ ሥጋ ዘመድ ሰብ ብምዃኑ፡ ናይ ቀረባ ተሓታትነት ዘመልከት እዩ።

ብርግጽ ከኣ ተሓታትነት እንተዘየለ ቅርበት ብምንታይ ይልካዕ፡ ነዚ ብዝምልከት እግዚኣብሔር ንእስራኤላውያን ከምዚ በሎም ሓውኻ እንተ ተሸገረ እም ካብ ርስቱ ገለ እንተ ሸጠ፡ እቲ ዝቐርበ ዘመዱ መጺኡ ነቲ ሓዉ ዝሸጠ ይበጀዎ (ዘሌ. 25፡ 25)* ።

እዚ መልእኽቲ እግዚኣብሔር'ዚ ኸኣ ፡ ንስኻትኩም ንሓድሕድኩም ኣሕዋት ብምዃንኩም፡ ኣብ ማእከልኩም ብምኸንያት ድኽነት ሓደ ርስቱ እንተሸጠ፡ ሓዉ ወይ ቀረባ ዘመዱ መጺኡ ይበጀዎ። ዝብጀዎ እንተዘይብሉ ደጋር እንተሃብተመ፡ ንመኸፈሊ ዝኣከል'ውን እንተረኸበ፡ እተን ዝተሸጠትለን ዓመታት ይቑጽር፡ እቲ ዝተረፎ ነቲ ዝተሻየጦ ሂቡ ናብ ርስቱ ይመለስ ዝብል ነበረ። ብሓቂ ውን እቲ ሕዝቢ ንሓድሕዱ እንተ ዘይተደጋጊፉ፡ ሓደ ኸኣ ንሓደ እንተ ዘይሓዘነ ፡ሕዝቢ እግዚኣብሔር ምባሎም ደኣ ኣበይ ኣሎ፡ ሕይወት ኣብ በጃነት'ያ ተመሥሪታ ዘላ። ኢየሱስ ክርስቶስ ንዓና በጃ ዝኾነና ክንከፍሎ ኣብ ዘይንኸእል ዕዳ ከሎና እዩ።

በጃነቱ ዝፈጸመ ኸኣ ሰብ ኮይኑ ምእንታና ብምሕታቱን ናይ ሥጋ ዘመድና ብምዃኑን እዩ። ስሙ ዝተባረኸ ይኹን። ቃሉ ውን ከመይ ወዲ ሰብ እውን እንተኾነ ከገልግልን ሕይወቱ ምእንቲ ብዙኃት በጃ ክህብን ደኣ እምበር ከገልግልዎ ኢሉ ኣይመጸን (ማቴ. 6፡28) ይብል። ጐይታ ኢየሱስ ንደቂ ሰባት ከድኅን ብሥጋኡ²፡ ብነፍሱ ከምኡ ውን ብመንፈሱ ዓቢይ ዋጋ ከፈሉ እዩ።

¹ በጃ ፡ዋጋ፡ ካሕሳ፡ መተካእታ፡ ዋሕስ፡ መድኅን (መዝገበ ሰዋስው ወግስ፡ አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ)
፡ ዝተታሕዘና ወይ ውን ዝተወሰደና ነገር ንምምላስ ዝኸፈል ዋጋ፡ካሕሳ፡ መለወጢ እዩ(የመጽሓፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት)
፡ስለ ሓደ ዕላማ፡ ሰብ ወይ ነገር ኢሉ ሕይወቱ ዝሃበ ወይ ዘጥፍኦ (ዘመ.መዝገበ ቃላት ትርግፍ ብተክእ ተስፋይ)

² ካብኣ ሥጋን ነፍስን ምስ ተዋሃደ፡ ምሳና ማዕረ ኹን፡ ምእንታና ድማ ብሓቂ መከራ ተዓገሠ፡ ብምትሃት ኣይኮነን። ከማና መገዲ ብምኽድ ደኸመ፡ ብምትሃት ኣይኮነን።ብትእዛዝ ጲላጦስ ምእንታና ኺገርፍዎ ከለው ነቲ መከራ ኪቐበል ኸሎን እቲ ማህረምትን ዝብጠትን ሕማምን፡ ከማና ተሰምዖ። እቲ ኺጸፍዕዎን ኣእዳውን ኣእጋሩን ብሸንካር ኪሸንክርዎን ከለው እቲ ዝተቐበሎ መከራ ከማና ይፍለጦ ነበረ።ከምቲ ነቢይ ኢሳይያስ ብዛዕባኡ “ንሱ ደቁና ወሰደ፡ መከራና ይረ” ዝበሎ፡ ንሱ ምእንታና ጐሃየ፡ ንሕና ኸኣ ምእንቲ ኃጢአትና ቐሩሱልን ሕሡርን ሕሙምን ድዉይን ኮይኑ ረኣናዮ። ንሱ ግና ነዚ ኹሉ ምእንቲ በደልና ተዓገሠ፡ ደጊሙ ብሸንካር ብኹናት ቈሰለ ንመከራና ናብ ርእሱ ፀዓና” በለ። ወካዕበ ንሰምዖ ለጳውሎስ እንዘ ይብል በእንቲአሁ ከመ ውእቱ ሊቀ ካህናቲን ወይክል ይሕምም ሕማምን ወተመከረ ከማነ በኩሉ ግብር ዘእንበለ ኃጢአት ባሕቲታ(ዕብ 4፡14-16)። ከም ብሓድሽ ጳውሎስ'ውን “ኣታዓራቂና ስለ ዝኾነ ብሕማምና ኪሓምም ይኸእል እዩ፡ ብዘይ በይና ኃጢአት ብኹሉ ግብሪ ከማና ተፈተነ” ኪብል ንሰምዖ። ንሱ ነባቢት ነፍሲ ከም ዝወሰደ ንእመን፡ ካልኣይ ብሓቂ ሕማም ነፍሳትና ህወከት፡ ጭንቀት፡ ሓዘን ልቢ ተዓገሠ። ዮሃንስ ወንጌላዊ'ውን ብዛዕባኡ፡ “ነፍሳይ ክሳዕ ሞት በጺሓ ተጨነቐት” ዝበሎ ዘኪሩ ነገረና። ከምኡውን ንሱ ኺሓዝንን ኪጭነቕን ከም ዝጀመረ ኣብ ወንጌል ማርቆስ ጽሑፍ እዩ(ማር 14፡34-36/ ዮሃ12፡27)። ብምትሃት ዘይኮነስ ብርግጽ ብሕማም ሥጋ፡ መከራ ስለ ዝተቐበለ። በዚ ንእመን። ነቶም” ኪገርፍዎ ከለው ኣይተሰምዖን፡ ኪሰቐልዎ ከለው'ውን ኣይደኸመን፡ ብሸንካራት ኪሸንክርዎ ከለው ድማ ኣየሕመሞን” ዚብሉ ንሕና ከምቶም ዓላውያን ነውግዞም ኢና። ንሕና ግና ንሱ ምእንቲ ኃጢአትና ብሥጋ ከም ዝሓመመን ከም ዝሞተን ንእመን ኢና። ነፍሱ ካብ ሥጋኡ ምስ ተፈልዮ፡ ንሥጋኡ ንነዘዎ፡ ብርግጽ ድማ ካብ ሞት ተንስኦ።ብድኅሪ ትንሣኤኡ ብርግጽ በልዕ፡ ናብ ሰማይት ከኣ ዓረገ። (ሃይ.አበው ዘዮሓንስ ኤጲስቆጶስ ዘኢዮሩሳሌም ምዕራፍ 52 ቍ.5-11)

ብሥጋኡ፡ ዝኸፈሎ ዋጋ ብግሉጽዮ ዝርእ፡ ግርፋቱ፡ሽንካራቱ፡ ምውዳቕ፡ ምትንስኡ፡ ምክልባቱ ክኸውን ከሎ ብነፍሲ ከኣ፡ ሓዘንን ብፈተውቱ ምኽሓዱ፡ ፍርዲ ምዝባዑ ዝኣመሰለ እዩ።

ብመንፈሱ፡ ንዝበጽሖ ግን ንሱ ባዕሉ ብዓቢይ ድምጺ ብምጭዳር ዝገለጸ ክኸውን ከሎ፡ዋጋ ክፍሊት ዕዳና እዩ። ጌይታ ኣብ መስቀል ብዓቢይ ድምጺ ኣምላኽይ! ኣምላኽይ! ንምንታይ ኃደግካኒ፤ ኢሉ (ማቴ.27:46) ምጭርሖ፡ ብመንፈሱ ካብ ዝበጽሖ ዓቢይ መከራ ዝተላዕለ እዩ። ነገረ በጃነቱ ዘይተረድኦም ሰባት፡ ክርስቶስ ኣብ ዘመኑ ንዝፈጸሞ በጃነት፡ ንኣብነት ንኣርኣያ እዩ ዝገበሮ እናበሉ ክዛረቡ ይርኣዩ እዮም። ብመሠረቱ ክርስቶስ ናብ ዓለም ዝመጸ፡ ፍትሕን ፍርድን ጽድቅን እግዚኣብሔር ብምፍጻም ብፍቕሩ ከድኅነና ደኣ እምበር፡ ተዋሰኑ ክሰርሕ ኣይመጸን። ንሱ መሠረት ክርስትና ብምጃኑ “ካባይ’ውን ተምሃሩ” (ማቴ. 11:28) ብምባል እንተተዛረበ’ኳ ፍርዲ እግዚኣብሔር ብትኽክል ብምቕባል ዝተበጀወና እዩ። ስለዚ ኸኣ ነቢይ ኢሳይያስ “እግዚኣብሔር ኣበሳ ኩላትና ኣብኡ ኣውደቐ (ኢሳ. 53:6)” በለ።

እምበኣር ኣምላኽይ! ኣምላኽይ! ንምንታይ ሓደግካኒ፡ ብምባል ምግዓሩ፡ ብትኽክል ፍርዲ እግዚኣብሔር ብምቕባል ከም ዝተበጀወና ይገልጽ ደኣ እምበር ንኣብነት ወይ ኣርኣያ ዝገልጽ ኣይኮነን። ጌይታ ኣብ መስቀል ከሎ ሓደ ኃጢአተኛ ብምኽንያት ኃጢአት ዝተላዕለ ዝበጽሖ ዝኸእል ካብ እግዚኣብሔር ምፍላይ ኣብኡ በጺሖ እዩ። ስለምንታይ ሓደግካኒ ዝበሎ፡ ካብዚ ዝተላዕለ እዩ። እዚ ከኣ መግለጺ እቲ ንዓና ዘፍቅረና ዓቢይ ፍቕሩ እዩ። ነቢይ” ኦ እግዚኣብሔር፡ ጠበቓይ ኮንካ፡ ንሕይወተይ ከኣ ተበጀኻይ (ደጉዓ ኤር. 3:58) እናበለ ዝተዛረበ ነዚ እዩ። መጽሓፍ ውን ከምዚ በለ፡- *ኣርሰሕዎ ለዘየጎድግ ኃጢአተ፡ ወኮነንዎ ለመኰንን መኳንንት፡ ተሰቅለ ዲበ ዕዕ ከመይሥዐራ ለኃጢአት፡ተኑሎቹ ምስለ ጊጉያን ከመይደምረን ምስለ ጸድቃን። ነቲ ኃጢአት ዝኃደግ ኃጥእ በልዎ፡ነቲ ኣብ ልዕሊ መኳንንቲ ዝፈርድ ከኣ ፈረድዎ። ንኃጢአት ምእንቲ ክሰዕራ፡ ኣብ ዕንፀይቲ ተሰቐለ። ምስ ጸድቃን ምእንቲ ክሕውሰና ምስ ዝበነኛታት ተቐጽረ (ቅዳሴ ዮሐንድ ወዲ ነጐድጓድ ቁጽሪ 39)። ስሙ ዝተመሰገነ ይኹን።*

ወዲ ሰብ ልዕሊ ኩሉ ነገር ንናጽነቱ ቀዳምነት ይህብ። ናጽነት ዘይብሉ ሕዝቢ ኣብ ኣርዑት ባርነት ዘሎን ንዝላእ ርእሱ ዘይነበርን እዩ።ኣብ ዓለምና ብዙኃት ተጋደልቲ(ተቓለስቲ) ናጽነት ተንሲኦም እዮም። ብዙኅ ዋጋ ከፊሎም ከኣ ናጽነት ተጎናጺፎም እዮም። ገለ ገለ ኸኣ ምእንቲ እዚ ተሠውዑ። ወዲ ሰብ ኸኣ ንዝተፈጥረሉ ዕላማ ንኸይነብር፡ ኣብ ትሕቲ ባርነት ኃጢአት ወደቐ። ሓደ’ኳ ነጻ ከውጽኦ ኣይከኣለን። ስለዚ ኣርዑት ባርነት ዘመናት ክስዕር ነጻ ከውጽኣና ዝተሓርደ ገንሽል መጸ። ብሓርነት ምእንቲ ኸንነበር ክርስቶስ ሓራ ኣውጂኡና እዩ(ገላ 5:1)። እዚ ከኣ ኣቐዲሙ ነቲ እግዚኣብሔር ንዓና ዝፈጠረሉ ዕላማ ንኸንነበር ኃይሊ ዝረኽብናሉ እዩ።

ኦ ኃጢአተኛ ዘመደይ! ካብ ኃጢአት ነጻ ክትወጽእ ትደሊ’ዶ፤ ሰባት ዋጋ የብሉን ኣይረብሕንዮ ኢሎምኻ እዮም። ግን ዋጋ ዘይብልካ’ዶ ይመስለካ፤ ንስኻ ውን ካብ ኃጢአት ክትርሕቕ ፍቓድ ደኣ እምበር ኃይሊ የብልካን። እሞ ኸ ደኣ ንዓኻ ነጻ ዘውጽኣካ መን ይኸውን፤ ካብዚ ክዕድገኒ ዝኸእል ምኽሪ ምሁራትዮ ኢልካ ትሓስብ ዶ፤ ንዓቶም ውን ነጻ ኣይኮኑን። ንዕኡ ብስሙ እትጽውዖ ክርስቶስ ግን ነጻ ከውጽኣካ ዋጋ ከፊሉ እዩ። ብእኡ ምስ እትኣምን ጥራይ እዩ ሕቶኻ ዝምለሰልካ።

ጸሓፊ መልእኽቲ ዕብራውያን ፡ ኢየሱስ ዝበለጸ ኪዳን ዋሕስ ምጃኑ ይነግረና። ኢየሱስ ድማ በዚ መሓላ እዚ ምኽንያት ናይታ ዝበለጸት ኪዳን ዋሕስ ኮነ (ዕብ. 7:22) ። ኣብ ዓለም ዋሕሱ ዕዳኡ ክሳዕ ዝኸፈለሉ በዓል ዕዳ ካብ ተሓታትነት ነጻ እዩ። ዝተሓርደ ገንሽል ተሓታትነት ሕጊ(ዕዳ ሞት) ብምኽፋሉ ንዝኣምንዎ ኩሎም ተበጀዎም፡ ብናቱ በጃነት ከኣ ነጻ ወጺእና ኢና።

፩ ናይ ኃጢአትና መሥተሰረዱ እዩ።

ምስትሥራይ ማለት ኅድገት ምርካብ ማለት እዩ። እግዚአብሔር ጻድቕን ቅዱስን አምላኽ እዩ። ብምኽንያት ቅድስናኡ ኃጢአት ይጽየፍ እዩ። ብጽድቁ ከኣ ንኃጢአት ይቐጽዕዮ። ኣብ ኃጢአት ከኣ ቐጥዓኡ (ፍርዱ) የንብር እዩ። ኃጢአተኛ ምስ እግዚአብሔር ክዕረቅ፡ ኃጢአቱ ዝሸፍንን ቐጥዓ እግዚአብሔር ዝመልስን የድልዮ እዩ። እዚ ኸኣ ፍትሒ እግዚአብሔር ስለ ዘይዛባዕ ኃጢአተኛ ይቐጸታ (ኅድገት) ይረክብ።

ሕዝቢ እስራኤል ዓመታዊ “ መዓልቲ ኅድገት ኃጢአት” የኸብሩ ነበሩ። በዛ ዕለት ኩሉ ስርሐም ሓዲጎም ይጸሙ ነበሩ። ከምኡ ኸኣ እቲ ሊቀ ካህናት ናይ ማዕርግ ልብሱ ኣውጺኡ ካልእ ልብሲ ብምልባስ፡ መጀመርታ ንርእሱን ንካህናትን፡ ቀጺሉ ነቲ ሕዝቢ መሥዋዕቲ የቐርብ ነበረ ። ዓመት ዓመት በዚ ዕለት’ዚ ጥራይ ደም ሒዙ ናብ ቅድስተ ቅዱሳን ይኣቱ ነበረ። ድኅሪ ምእታዉ ኣብ ልዕሊ ታቦት (ናይ ሥርየት መኽደኒ) ደሙ ይነጽግ። ድኅሪ’ዚ ከኣ ወጺኡ ናብ ምድረ በዳ ንዝለኣኽ ድቤላ ኢዱ ብምጽዓን ኃጢአት ሕዝቢ ኣሸኪሙ፡ ነቲ ድቤላ ናብ ምድረ በዳ ይሰዶ ነበረ። ኃጢአት ዝሓቶ ዋጋዶ ኣስተውዒልኩምሉ፡ ነቲ ኣበርን በደል ዘይብሉ ድቤላ፡ ኃጢአት ሕዝቢ ተሸኪሙ ናብ ምድረ በዳ ከም ዝስደድ ገበሮ። ዝተሓርደ ገንሸል፡ ኣስተሰራዩ ኃጢአትና ዝኾነ፡ ብናይ ገዛእ ርእሱ ሊቀ ካህንነት፡ ኣብ ሰማያዊት መቐደስ ደሙ ሒዙ ምእታዉ’ዩ ። እምበኣርሲ ምስሊ እቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ነገር በዚ ኺጸሪ፡ እቲ ሰማያዊ ንርእሱ ግና ካብዚ ብዝሓሸ መሥዋዕቲ ኺጸሪ ናይ ግዲ ነበረ። ክርስቶስ ሕጂ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ክረኣየልና ናብኣ ናብታ ሰማይ ኣተወ እምበር፡ ኣብቲ ምስሊ ሓቂ፡ ኣብታ ብኢድ እተገብረት መቐደስ ኣይኮነን ዝኣተወ። ከምቲ ሊቀ ካህናት በብዓመት ብደም ካልእ ናብ መቐደስ ዚኣቱ፡ ንሱስ ብዙኅ ሳዕ ርእሱ ኺስውዕ ኣይኣተወን። ብዘይ እዝስ ካብ ምምስራት ዓለም ጀሚሩ ብዙኅ ሳዕ መከራ ኺጸግብ ምተገብአ ነይሩ፡ ሕጂ ግና ብመሥዋዕቲ ርእሱ ንኃጢአት ኪስዕር ኢሉ እዩ ኣብ መወዳእታ ዘመናት ሓደ ጊዜ እተገልጸ (ዕብ. 9:23- 26)*።

ደም

ኣብ ብሉይ ኪዳን ኮነ ሓድሽ ኪዳን ብዛዕባ ደም ኣብ ብዙኅ ስፍራ ተጠቐሱ ንረኽቦ ኢና። ምስ እግዚአብሔር ኣብ ዘለና ርክብ፡ ደም ዝለዓለ ረብሓ ኣለዎ። እግዚአብሔር ንሕይወት ዝሃባ ውሕስነት ከኣ ደም እዩ። ደም ኣብ ሕይወት ዘለዎ ኣበርክቶ ብዝርዝር ንመልከት፡-

ሀ. ደም የንጽሕ እዩ።

ኣብ ዓለምና ዝተፈላለዩ ነገራት ክረስሑ ከለዉ ዝነጽሕሉ ዝተፈላለዩ መሕጸቢ ኣለዎም። ዝኾነ ነገር ክነጽህ(ክጸሪ) እንተ ተደለየ ንዕኡ ተባሂሉ ብዝተዳለወ መሕጸቢ ክሕጽብ ኣለዎ። ንሕና ውን ካብ ገዛእ ርእስና ጀሚርና ክዳውንትና ከምኡ ውን ንግልገለሎም ነገራት ኩሉ ብፈሳስን ኦሞታትን ከምኡ ውን ብዝተፈላለዩ ነገራት ዝተሰርሑ ሳሙናታት ተጠቐምና ብምሕጸብ ኢና ንጽሕናና ንሕሉ። ዝተፈላለዩ ናይ መወዓውዒ ትካላት ናይ ንጽህና ብቐዓቶም ልዑል ከም ዝኾነ እናገለጹ፡ ብዛዕባ ዝተፈላለዩ ንጽህናና ክንሕልወሎም እንክእል ነገራት ከላልዩና ምርኣይን ምስማዕን ዕለታዊ ክፋል ሕይወትና ኮይኑ ኣሎ። ነገር ግን ወዲ ሰብ በዘም ነገራት ብምሕጸብ ክኣልዮ ኮነ ከንጽሖ ዘይክእል ዝረስሐ መንነት (ባህርይ) ኣለዎ። ካብዚ ከንጽህ ዝክእል ሰብ ዝሰርሖ መንጽሒ ፍጹም የለን። ካብዚ ክሓጽበናን ከንጽሓናን ዝክእል ደኣ እንታይ እዩ፤ ኢልና ምስ እንሓትት፤ ቃል እግዚአብሔር ደም እዩ ይብለና። ኣነ ድማ “ጐይታይ፡ ንስኻ ትፈልጥ” በልክዎ። ንሱ ኸኣ “ እዚኣቶም ካብቲ ብርቱዕ ጸበባ ዝወፁ፡ ንኸዳውንቶም ውን ብደም እቲ ገንሸል ሓጺቢም ዘጸዕደዉ እዮም” (ራእ. 7:14)።

ጸዕዳ ልብሲ ለቢሶም ምግላጽም፡ እዞም ዝረኣዩ ዘለዉ ኣካላት ብናይ'ቲ በጊዕ ደም ከም ዝተሓጽቡ'ዩ ዝነግረና ዘሎ። ናብ ቅድሚ እቲ ልዑል ዝኾነ ዝፋን እግዚአብሔር ንኸበጽሑ ዘብቅዮም፡ ብደም ተሓጺቦም ምንጽሆም እዩ። ኃጢአት ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ዘሎና ክብሪ ዘጥፍእ እዩ። መጽሓፍ ቅዱስ ከምዚ ይብል ኣብዚ ሌላን ጉሌላን የልቦን። ከመይ ኩሎም ስለ ዝኃጥኡ ካብ ክብሪ ኣምላኽ ስለ ዝረኃቑን(ሮሜ. 3፡23.)።

እምበኣር ኣብ ቅድሚ'ቲ ዝፋን ንምቛምን፡ ኣብ ቅድሚኡ ውን ክብሪ ንምርካብን ካብ ኃጢአት ምንጻሕ የድሊ እዩ ። ኃጢአት ዝነጽህ ከኣ ብደም ምስ እንሕጸብ ጥራይ እዩ። እዚ ብዙኃት ዘይተረድኦም ሓቂ'ኳ እንተኾነ፡ ካብ ብሉይ ኪዳን ጀሚሩ እግዚአብሔር ኃጢአተኛታት ኣብ ቅድሚኡ ዘንጽሖም ደም ከም ዝኾነ ክገልጽ ርኢናዮ ኢና። ኣብ ብሉይ ኪዳን ኣብ ናይ መቐደስ መሠውዒ፡ ምእንቲ ኃጢአት መሥዋዕቲ ድኅሪ ምቕራቡ፡ ደሙ ኣብ ቅድስተ ቅዱሳን ኣብ ታቦት፡ ኣብ ልዕሊ ናይ ሥርየት መኸደኒ ብምንጻግ ሥርዓት ምንጻህ ይፍጸም ነበረ። እዚ ብምሳሌ፡ ንመጻኢ(በቲ ዳኅራይ ዘመን) እግዚአብሔር ንኹሉ ሕዝቢ ዝኸውን ሓደን ሕያውን መሥዋዕቲ፡ ካብ ኩሉ ኃጢአት ውን ዘንጽህ ዔላ ደም (ዓይኒ ማይ) ከም ዘዳለወ ዝገልጽ እዩ። ነቢይ ቦታ መዓልቲ እቲኣ ንዘርኢ ዳዊትን ንሕዝቢ ኢየስሩሳሌምን ካብ ኃጢአቶምን ካብ ኣምልኹ ጣዖቶምን እተንጽሕ ዓይኒ ማይ ክትክፈተሎም እያ (ዘካ. 13፡11) ይብል።

ሎሚ ኩላትና ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ክንርእ ብቐዓት ዝኾነና ደም ንንሸል እዩ። እዚ ደምዚ ምእንታና ኣብ ሰማያዊት መቐደስ ዝቐረበን ኩሎም ኃጢአተኛታት ዝነጽህሉን እዩ። ደም ኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ውን ካብ ኩሉ ኃጢአት የንጽሓና እዩ (1ዮሃ.1፡7) ።

ለ. ደም ይዕደግ እዩ።

እግዚአብሔር ንነገራት ዋጋ፡ ትመና(መለክዒ) ይህብ እዩ። ንሕይወት ከኣ ዋጋ ደም እዩ ሂብዋ ። ከም ዝፍለጥ ሓደ ነገር ክቡር ዝኸውን ብመጠንቲ ዝተኸፍለሉ ዋጋ እዩ። ብዙኅ ዋጋ ዝተኸፍለሉ ነገር ክቡር ምዃኑ ንርዳእ ኢና። ሕይወት ንምዕዳግ ዋጋ ደም የድሊ እዩ። ኣብ ዓለምና ዘለዉ ኣዝዮም ክቡራት ዝኾኑ ወርቅን ኣልማዝን ከምኡ ውን ካልኣት ነገራት ኩሉ ሕይወት ክዕድግ ኣይክእልን እዩ። ወናኒ ሓደ ንብረት ክትከውን ነቲ ነገር ክትሰርሖ ወይ ውን ክትገዝእ ኣለካ። እግዚአብሔር ከኣ ዋና ሰብ ብምዃኑ ብክልተ መገድታት ኣረጋገጸ። ኣቐዲሙ ብምፍጣር፡ ዳግማይ ከኣ ብደም ሓደ ወዱ ብምዕዳግ። ሓዋርያ ውን ብዋጋ ኢኹም ዝተዓደግኩም፡ ስለዚ ንኣምላኽ ብሰብነትኩም ኣኽብርዎ (1ቆሮ. 6፡19) ብምባል ይነግረና። ኩሉ ዝተገዝእ ንብረት ንፍቓድ ዝኣኢኡ'ዩ ዝነበር። “ ዋግኡ ዘይፈልጥ ነፍሱ የሕስር” ከም ዝበሃል ብዙኃት ክቡር ዋጋ ከም ዝተኸፍለሎም ስለ ዘይፈልጡ ከንቱ ናብራ ብምንባር ይሓልፉ። ዝተኸፍለልና ደም ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ክቡራት ምዃንና ዝነግረና ዓቢይ ነገር እዩ። መሸግ ባርያ ተባሂሉ ሰብ ኣብ ዝሸየጠሉ ዝነበረ ዘመን፡ ብዙኃት ብዘይዋግኦም'ዮም ተሸይጦም። ዝሸየጥ ዝነበረ ጉልበቶምን ኣገልግሎቶምን ዘይኮነስ ሰብኣውነቶም ብምዃኑ ኣዝዩ ዘኅዝን እዩ። ካልእ ውን እቲ ዝሸጦም ኮነ ዝገዝኦም ኣካል፡ ዋንነታዊ ሥልጣን ዘይብሉ ወዲ ሰብ እዩ። እምበኣር ብገንዘብን ብወርቅን ምልዋጦም “ ወይ ዋጋ ዘይምፍላጥ ሕሱም! ” ዘብል እዩ። ወዲ ሰብ ክፍጠር ከሎ ኮነ፡ እግዚአብሔር ብወዱ ብኢየሱስ ክርስቶስ ከድኅኖ ከሎ፡ ክሳዕ ክንደይ ክብሪ ዘለዎ ምዃኑ ዘረድእ እዩ።

ሓዋርያ ከመይ ካብቲ ካብ ኣቦታትኩም ዝወረስኩምዎ ከንቱ ዝኾነ ሕይወት፡ ብደም እቲ ኣበርን ርኽሰትን ዘይብሉ ንንሸል፡ ማለት ብኸቡር ደም ክርስቶስ ኢኹም ዝደኃንኩም እምበር ብጠፋኢ ነገር፡ ብብሩር ወይ ብወርቂ ከም ዘይኮነ ትፈልጡ ኢኹም (1ጴጥ. 1፡19) እናበለ ይነግረና። ብናይ ክርስቶስ ደም ከም ዝተዓደግና ምፍላጥ፡ ኣብ ሕይወትና ዓቢይን ወሳንን ነገር እዩ። እዚ ኹኣ፡-

1. ንዝላእ ርእስና እንህባ ግምትን ዋጋን ንሓድጎ።

2. ፍቕሪ እግዚአብሔር ብምፍላጥ ብፍቕሩ ንነብር።

3. ክቡር ነገር ካብ ምብኻን ንቐጠብ።

4. ናይ ገዛእ ርእሰና ከም ዘይኮንና ንርዳእ። ስለዚ ኸኣ ደም ክርስቶስ ዝተዓደግናሉ፡ እግዚአብሔር ምእንታና ዝኸፈሎ ዓቢይ ዋጋ እዩ።

ሐ. ደም የጽድቕ እዩ።

ጽድቂ መግለጺ ህልውና እዩ። ኃጢአት ሰብአዊ ብልጽግና(ልምላሜ) ዘሕርር ስለ ዝኾነ፤ መጽሓፍ ቅዱስ ኃጢአተኛ ደረቕን ሕይወት ዘይብሉን ምዃኑ ይነግረና። ባሮት ኃጢአት ከሎኹምሲ፡ካብ ጽድቂ ውጽኣት ሓራ ኢኹም ዝነበርኩም። መወዳእታኡ ሞት ስለ ዝኾነ፡ በዚ ሎሚ እትሓፍርሉ እንተ ዘይኮይኑስ፡ በቲ ጊዜ እቲ እንታይ ፍረ ነይርኩም (ሮሜ. 6:20)* ብምባሉ ቃሉ የረጋግጸልና።

ኃጢአተኛ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ንኸቐውም ብቐዓት ስለ ዘይብሉ ውሕስነት ይደሊ'ዩ። እዚ ውሕስነት'ዚ ኸኣ ደም እዩ። ብዘይ ምፍሳስ ደምውን ኅድገት ኃጢአት የልቦን (ዕብ. 9:22)። ኣብ መሠውዕን ኣብ መኸደን ሥርየትን ኣብ ልዕሊ ታቦትን ዝነጸግ ዝነበረ ደም ዝተኸፍለ ውሕስነት'ዩ ዝገልጽ። ስለዚ ኸኣ ኃጢአተኛ ካብ ፍርዲ እግዚአብሔር ምድኃን ጥራይ ዘይኮነስ ኣብ ቅድሚኡ ንኸቐውምውን ጽድቕ ብምዃኑ ብቐዓት ይረከብ። እምበኣር ሕጂ ብደሙ ዝጸደቐና ካብ ኮንና፡ካብቲ ቐጥዓኡ ግዳ ብእኡ ክንደይ ኣዚና ዘይንድገን! (ሮሜ. 5:9) ተባሂሉ ከም ዝተጸሕፈ ኩሎም ደቂ ሰባት ናይ'ዚ ጽድቂ'ዚ ተኻፊልቲ ንኸኾኑ፡ ደም ክርስቶስ ደም ፈሊሱ እዩ። ብዙኃት ኃጢአተኛታት ግን ውሕስነት እዚ ደም'ዚ ኣይፈልጡን እዮም። ንኃጢአቶም ውሕስነት ዝኾኖምን፡ ተኻፊልቲ ጽድቂ እግዚአብሔር ምእንቲ ክኾኑ፡ ናይ ገዛእ ርእሶም መገድታት ክፈጥሩን ሃሰስ ክብሉን ይርኣዩ እዮም ።

እዚ ኸኣ ፡-

❑ ሓደ ሓደ ጽቡቕ ግብሮም ካሕሳ ኃጢአቶም ንምግባር ይደኽሙ። ካልኣት ከኣ ኣብ ጽድቂ ካልእ ብምእታውን ብምክፋልን ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ንምቕም ይጽዕሩ። ዝተረፉ ኸኣ ዝጸደቐ ሰብ ክገብሮ ንዝግብኦ ጸምን ጸሎትን ዋጋ ጽድቂ ገይሮም ንምቕራብ ይጋደሉን ይደኽሙን ። እዞም ኣሕዋት ነዞም ዝስዕቡ ነገራት ኣስተውዒሎምምዶ ይኾኑ፡

❑ “ብእኡ ዝተሓገስኩ ፍትዊ ወደይ እዚ እዩ” (ማቴ. 3:17) ብምባል እግዚአብሔር ኣብ ካብ ዝመስከረሉ ወዱ፡ ካብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዝበለጸ ምእዛዝ ክህልወናን ንእግዚአብሔር ከኣ ደስ ክነብሎን ንኸእል ዶ፤

❑ ኣብዚ ሌላ ጉሌላን የልቦን፡ ከመይ ኩሎም ስለ ዝኃጥኡን ካብ ክብሪ ኣምላኽ ስለ ዝረኃቑን (ሮሜ. 3:23) ተባሂሉ ካብ ዝተነግረሉ ዓለም፡ ካብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዝበልጽ ጽድቂ ዘለዎ፡ ጽድቂ ውን ንዓና ዝተርፍ፡ ከጽድቐናውን ዝኸእልን ጽድቕ ይህሉ ዶ፤

❑ ኣምላኽ ንኃጥኣን ከም ዘይሰምዕ ንፈልጥ ኢና (ዮሃ.9:31) ብምባል ናይ እግዚአብሔር ቃል እናተዛረበ ብጸምን ጸሎትን ክንጸድቕ ኢና ማለት ከንቱ ድኻምዶ ኣይኮነን፤

እምበኣር ናብ ዘለዓለማዊ ሕይወት ንኣትወሉ ካልእ ኣፍ ደገ፡ ናብ ሰማይ ዘብጽሕ ኣቋራጭ መገዲ የለን። ገንሽል ብሞቱ ከድገነና፡ ብደሙ ከጽድቐና፡ ምእንታና ተሓራዱ እዩ። ነዚ ምስ እንኣምን ከም ቃሉ ተኻፊልቲ ጽድቂ ኣምላኽ ክንከውን ኢና። መጽሓፍ ከዛረብ ከሎ ከምዚ ይብል “ ፍኖት በኅበ ኣቡሁ ኣንቀጽ ዘመንገለ

³ ጽድቂ ማለት ኃጢአትና ብደም ወዱ ከም ዝተሓድገልና፡ ናይ ክርስቶስ ጽድቂ ውን ናትና ጽድቂ ኮይኑ ከም ዝቐጸለና ዝነግር ቅጽበታዊ ኣምላኻዊ ኣዋጅ እዩ። ንሕና ኸኣ ብግብሪ ሕጊ ዘይኩነስ ብእምነት ብክርስቶስ ምእንቲ ኸንጸድቕ ብክርስቶስ ኢየሱስ ኣመንና ገላ2:16

ወላዲሁ። ናብ አቡኡ ዘብጽሕ መገዲ፡ ናብ ወላዲኡ ዘእቱ ኣፍ ደገ ኢኻ (ቅዳሴ ዮሐንድ ወዲ ነጐድጓድ ቁጽሪ 44) ።

መ. ደም ሰላም ዝምሥርት እዩ።

ኣብ መንጎ ክልተ ዝተፈላለዩ ዕርቂ ክፍጽም ከሎ ሰነድ ሰላም (ውዕል ሰላም) የድሊ እዩ። እዚ ሰነድ ሰላም ዚ፡ ንኸልተ ኣካላት ሓደ ዝገብር ኣብ ማእከሎም ከኣ ጽኑዕ ሰላም ዝምሥርት እዩ። ኩሉ ስምምዓት ፍጻሜ ንኸህልዎ፡ ዝተመሥረትሉ መሠረት ወሳኒ እዩ። ኣብ ዓለምና ብዙኅ ስምምዓት ሰላም ተፈጻሙ እዩ፡ እንተኾነ ካብ ስምምዕ ዝሓለፈ ሰላም ክምሥርቱን ሓድነት ከምጽኡን ኣይከኣሉን። ዓለምና ውን ንሰላም እናጠመየት ብውዕላት ሰላም ጸጊባ ኣላ።

ኣብ መንጎ ሰማይን ምድርን ውዕል ሰላም ተፈጻሙ እዩ። እዚ ውዕል (ሰነድ) ስምምዕ ዝተጻሕፈን ዝተፈረመን ብደም ስለ ዝኾነ ዝጸንዐ ሰላም ኮነ። ናይ ጽልኢ መንደቕ ኣፍሪሱ፡ ሓቀኛ ዕርቅን ሰላምን ክምስርት ዝኸኣለ ናይ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም እዩ። ኣምላኽ በቲ ወዱ ኣብ መስቀሉ ዘፍሰሶ ደም ገይሩ ሰላም ገበረ፡ ነቲ ኣብ ምድሪ ዘሎን ኣብ ሰማይት ዘሎን ዘበለ ኹሉ ከኣ ምስ ገዛእ ርእሱ ዓረቐ (ቈላ. 1፡20) ።

ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ መስቀል ክመውት ከሎ፡ ኣብ መንጎ ሰማይን ምድርን ዝተገልጸ መልእኽቲ ሰላም ነበረ። ስለዚ ኸኣ መስቀሉ ካብ ሰማይ ንምድሪ ንምርኣይ ንኃጢአት ዝኸድን መጋረጃ ፡ ካብ ምድሪ ናብ ሰማይ ንምውጻእ ከኣ ናይ ጽድቂ መሳልል ኮነም በዚ ሰነድ ሰላም፡ ፍልልይ ተወገደ። ዝፈሰሰ ደም ናይ ይቕሬታን ምሕረትን ዋጋ ኮይኑ ፍጹም ዕርቅን ሰላምን ተመሥረተ። ካብ እግዚአብሔር ርሒቐን ዝነበሩ ኩሎም ብምኽንያት እዚ ደም ናብ እግዚአብሔር ምቕራብን ፍጹም ሰላም ምምሥራትን ከኣሉ።

ሰ. ደም የቕርብ እዩ።

ብምኽንያት ኃጢአት ርሒቐን ዝነበሩ ኩሎም ናብ እግዚአብሔር ክቕርቡ ዝኸኣሉ ደም ኢየሱስ ክርስቶስ ኣቐዲሙ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ስለ ዝቐረበ እዩ።ናይ ብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናት ንኃጢአት ሕዝቡ ኅድገት ንምርካብ ዝፈሰሰ ደም ብምሓዝ፡ ናብቲ እግዚአብሔር ዝርከበሉ (መራኽቢ ድንኳን) ቅድስተ ቅዱሳን ይኣቱ፡ ኣቡኡ ከኣ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር የቕርቦ ነበረ(ዘሌ. 16)።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከኣ ብተመሳሳሊ መገዲ ደም እንስሳታት ዘይኮነስ፡ ናይ ገዛእ ርእሱ ደም ሒዙ ኣብ ምድራዊት ዘይኮነት ኣብ ሰማያዊት መቐደስ፡ ብናይ ገዛእ ርእሱ ሊቀ ካህንነት ብምቕራብ፡ እዚ ደም ንኹሎም ኃጢአተኛታት ናብ እግዚአብሔር ክቕርቦም በቐዐ። ቃሉ ውን ሕጂ ግና ንስኽትኩም እዞም ቀደም ርሒቐን ዝነበርኩም፡ ብክርስቶስ ኢየሱስ ኣቢልኩም፡ ማለት ብምፍሳስ ደሙ ቐረብኩም (ኤፌ. 2፡13) ይብል ። ብመሠረትዚ ዓቢይ ምኽንያት ከኣ ደሙ ዓቢይ ፋይዳ ዘለዎ እዩ። ኩሎም ኃጢአተኛታት ነዚ ክፈልጡ ይግባእ። እምበኣር ኣብ ላዕሊ ብዝርዝር ከም ዝረኣናዮ ካብ ደሙ ወጻኢ ክቕርብና ዝኸእል ከም ዘየልቦን፡ ብዘይ ደሙ ውን ውሕስነት ከም ዘይብልናን ንረዳእ። ብደሙ እንተ ዘይተሓደሰና ካብ ኃጢአት ኣይንነጽህን ኢና። ብደሙ እንተዘይጸዲቐና ካብ ቁጥዓኡ ከነምልጥ ኣይንኸእልን ኢና። ብደሙ እንተዘይተሸፊንና ናብኡ ክንቀርብ ኣይንኸእልን ኢና ። ብደሙ እንተ ዘይተዓዲግና ናቱ ኣይኮንናን። ብደሙ እንተዘይኮይኑ ናቱ ሰላም ኣይንረክብን ኢና።

እምበኣር እግዚአብሔር ነዚ ደም ዝሃቦ ዓቢይ ዋጋ ከንኣምን ይግባእ። እዚ ኸኣ መሠረትን ውሕስነትን ዓቢይ እምነት እዩ። እግዚአብሔር ንደም ዝሃቦ ዋጋ እንተዘይኣሚንናን እንተዘይተረዲእናን ክርስትናና ኣብ ዓቢይ ሕቶ ምልክት እዩ ዘሎ። ብዙኃት ደም ክርስቶስ ኣብ ክርስትናዊ ሕይወቶም ዘለዎ ዋጋ ስለ ዘይርድኡ ይቕሬታ(ምሕረት)እግዚአብሔር ኣይስምዖምን እዩ። እግዚአብሔር ብደሙ ይቐረ ዝበለሉ ኃጢአት ንሳቶም ኣብ መዝገብ ሕልንኦም ኣቐሚጦም፡ ይቐረ ብዝተባህለሉ ኃጢአት ገዛእ ርእሶም ክኸሱ ይነብሩ።

ፍቅሪ እግዚአብሔርን ምሕረቱን ከምኡ ውን ንዓና ዘለዎ ዘለዓለማዊ ሓሳብ ክንርድኦ እንኽእል፡ ዝተሓረደ ገንሸል ክንርኢ ከሎናን ዝተፈጸመልና ቤዛነት'ውን ክንሓምን ከሎና እዩ። “ ከምቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዝብልዎ፡- “ ክርስቶስ ምእንቲ ኃጢአትና ሞተ፡ተቐበረ ” ከምቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዝብልዎ ኸኣ “ ብሣልሳይ መዓልቲ ተንሥኡ” (1ቆሮ. 15፡3) ።